

Το ΦΛΕΡΤ

ΕΚΕΙΝΗ. Νά, τώρα τοῦ ἤλθατε ἀπὸ τὰ γυνάσια θὰ σῆς τοισφῆρω αὐτὴν τὴν
 ὡραίαν γιάστραν. Βιέλετε τί ὠραία ἄνθι.

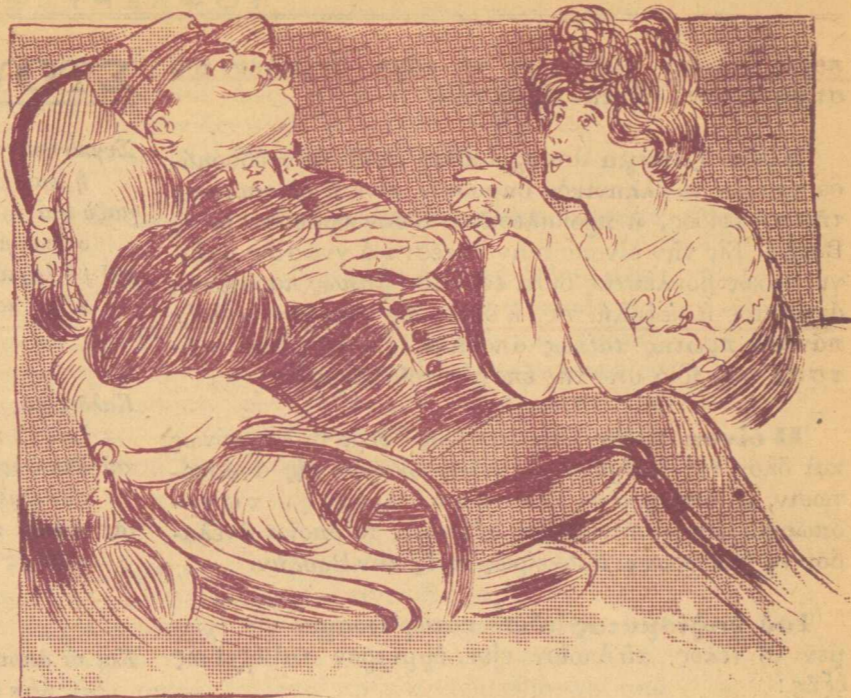
ΕΚΕΙΝΟΣ. Αὐτὰ δὲν εἶνε τίποτε. Ὑπάρχει ἄλλο ἠρωώτερον ἄνθος, τοῦ ἂν τὸ
 ἠδέλες, θὰ ἐφιγοργάριζε θανμάσι...

— Ποῦ;

— Στὸ βάζω!

Ἀκόμα δὲν γυρίσανε ἀπὸ τὴν ψευδομάχη
χωρὶς νὰ τοὺς κουράσουνε κάμποι, βονὰ καὶ βράχοι,
καὶ στῆς καρδιάς τὸν πόλεμο τὸ ρίξανε καὶ πάλι
καὶ ἐπολιορκήσανε τὴ μία καὶ τὴν ἄλλη.
Κι' αὐτὲς γενναίως μάχονται μὲ τ' ἀνθη ἢ καυμένες,
μὰ μὲς στὸ κάστρο βρέθηκαν κ' ἡ δύο... κασ-
τωμένες!

— Μὰ τί ἔχεις λοιπόν, ἀγάπη μου; γιατί εἶσαι ἔτσι
σιενοχωρημένος.
— Ἄφησέ με, καυμένη; εἶμαι διὰ τὸ Στρατοδικεῖον.
Ἐκεῖ σιὰ γυμνάσια, ἀπὸ τῆ σιενοχώρια μου ἐκ τ' ὑ-
πῆσα τὸν δεκανέα τοῦ ὄρχον μου, καὶ τώρα
δὰ πάω μέσα ἐπὶ αἰκία κατὰ κατωτέρου!...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. Κύνει ἴλασθε! σὰς συνέλαβα νὰ
ἐναγκαλιζέσθε τὸ σῶμα τῆς γυναικῆς μου! Θὰ ἦσθε
ικανὸς νὰ μοῦ δώσητε λόγον;
ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἄ, περὶ τῆς ἰκανότητός μου,
θὰ σὰς βεβαιώσω... καὶ ἡ κυρία-σας!

Ἡ κ. ΛΟΧΑΓΟΥ. Ἐ λοιπόν, Γιάννη, εἶσαι εὐχα-
ριστημένος; τὴν ἐπεράσατε καλά σιὰ γυμνάσια;
Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Μπα καὶ ποῦ; δὲν βαρύνωσατε
κυρία; Δέκα πέντε ἡμέρες δὲν τὴν ἐπεράσα με
καθόλου....

ΕΚΕΙΝΗ. Ἀκόμη δὲν ἠμπορεῖς νὰ ἐξηγήσης τὸ
καλαμποῦρι τοῦ «Φλέρι»;
ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἄ, τώρα μάλιστα! τὸ ἐνοῶ πολὺ
λά. Ἐτσι καθὼς εἶσαι βλέπω τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ
τὴν ἄλλην του ὄψιν!...

— Ὅταν δελήσητε ἡ ἰπεύσητε, κυρία μου, τὸ ἄ-
λογο μὲν εἶπε εἰ τὴν διαθεοῦ σας.
— Ἐδχαριστοῦ δὲν εἶμαι πολὺ κατάλληλος δι' ἰ-
πασίαν.
— Περιέργον! Καὶ ὁμως λέγουν δι εἶσθε πολὺ ἐλα-
φρα.

— Καλὲ τί λίτε, κυρία Λοχαγοῦ; ἐγὼ ξέρω καλά τὰ
γυμνάσια τῆς ἐπιπέσεως. Πουθενὰ δὲν ἀναφέρει ὁ κα-
τολισμὸς καὶ ἐπίθετον λοχαγίνας κατὰ ὀρθονάντας!

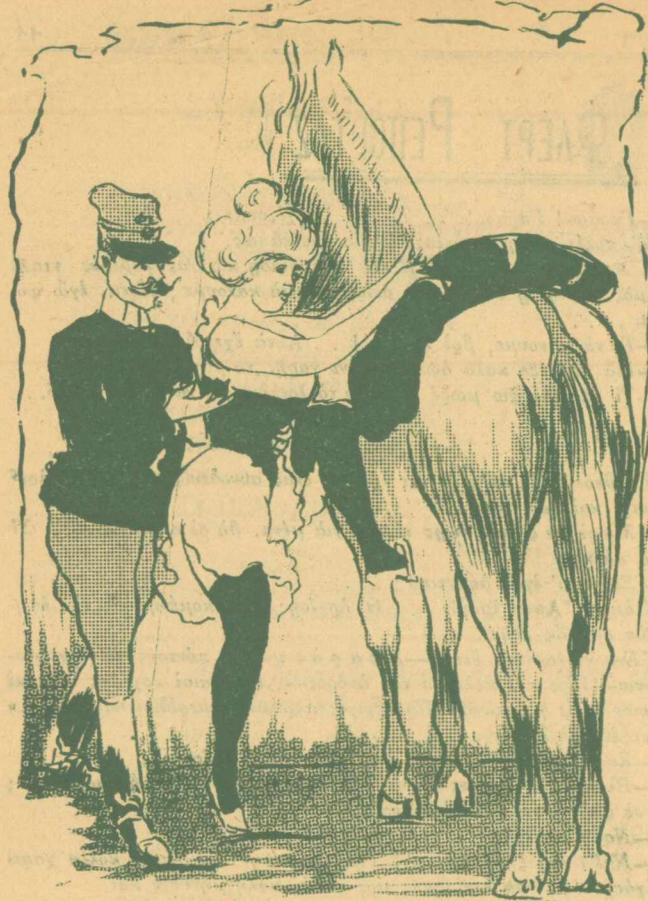
ΕΚΕΙΝΗ. Εδγε! χόρη Τυπ... Να μάς τώρα φέρη ο Συναγματάου...
 που μās έλεγε δι έκάματε θάναται με τον προανατολισμόν

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ω μοσί, αμζέ... Είλο έλφθε δι επιτυχάνω κάπως εις τα άπο...
 νομικά. Ίδιως όν ότι ος π... δια... δια... δια...

— Α μά είσθε πολύ επιδεικός!... Δέν σās θέλω!... σās ξεύρω και από άλλοτε...
 υπερβαίνετε τα όρια...

— Κυρία μου πλανήσθε!... Σās βεβαιώ δι θα σταιατήσω επάνω εις τα σύ...
 νορα... λόγω τιμής δέν θέ π... α... πλέον εις τό όθωμανικόν έδαφος...

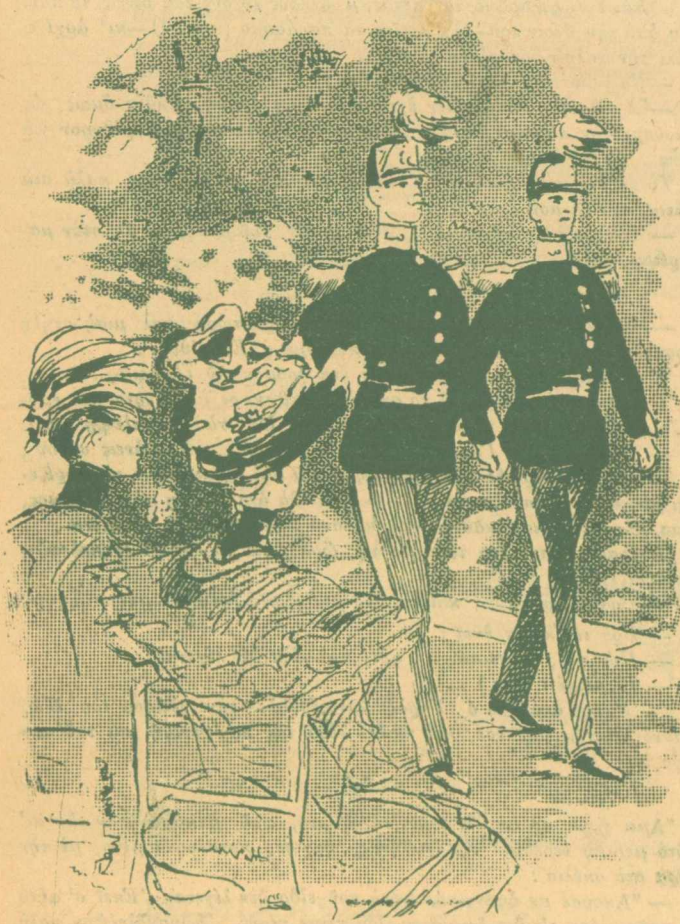

— Θ' αναβήτε και σεις μαζί μου πισωκάπιουλα ;
— Α, όχι τώρα, δέν πειράζει . . . διαν δά κατεβήτε!

ΤΡΥΦΕΡΑ ΠΑΡΑΗΘΟΝΑ

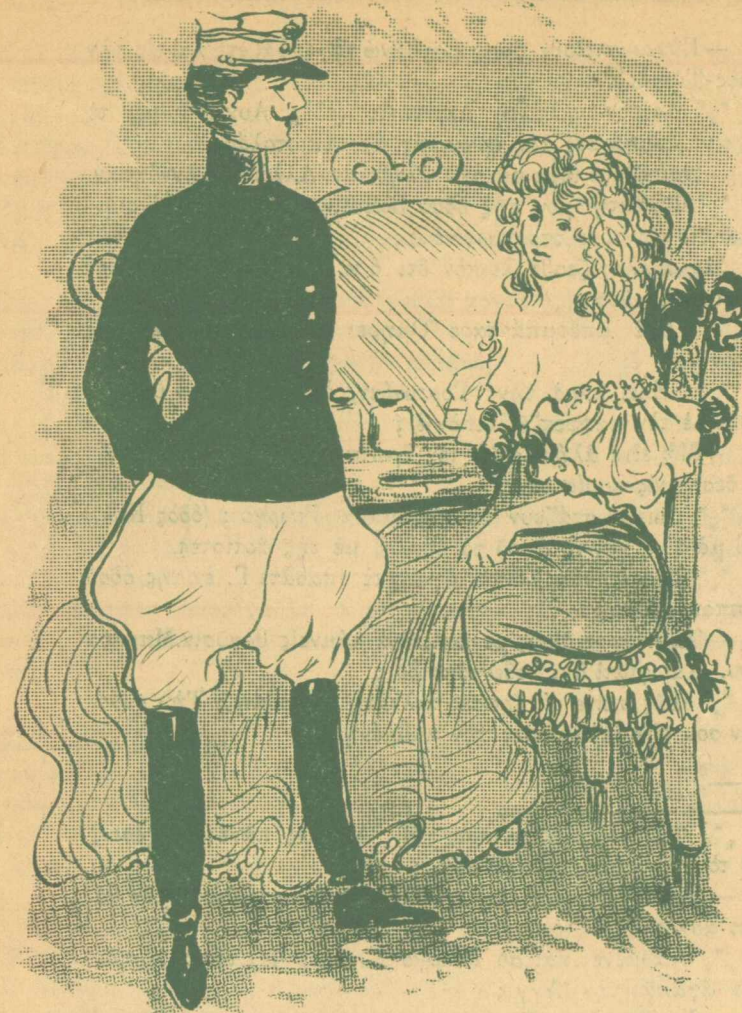
ΕΚΕΙΝΗ. Διαρκώς καβάλλα στή φοράδα σας' ε, μα για να σάς πώ ! Ξεύρετε πού αρχίζω . . . να τήν ζηλεύω !

— Καλέ κύτταξε πόσο τούς ωφέλησαν τὰ γυμνάσια! τι κριμα να μὴν ἦνε ὁ ἄνδρας μου ἀξιωματικός
— Γιατί ;
— Θὰ τούς ἐπαινοῦναι και τούς δύο . . . καμαριέρηδες.

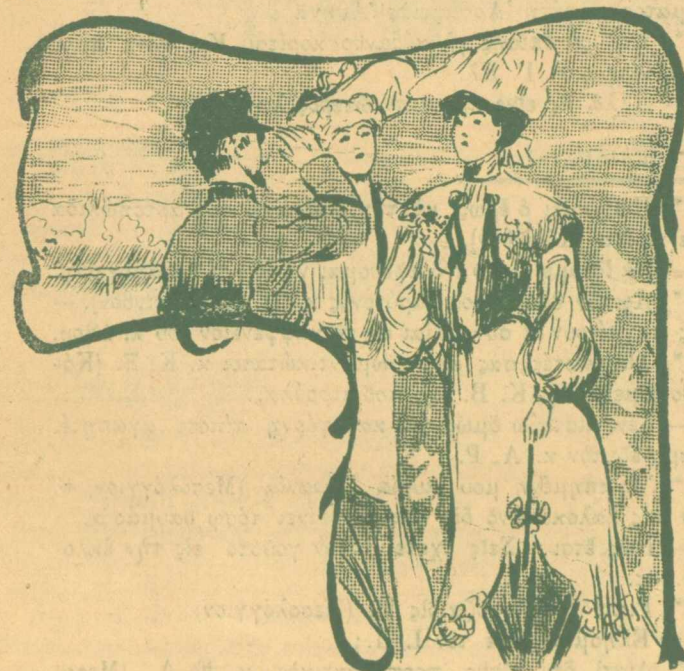
ΕΚΕΙΝΗ. Μοῦ πάει θανμάσια τὸ σπαδί σας' λίγο μόνον με στενοχωρεῖ ἡ θήκη.
ΕΚΕΙΝΟΣ. Μὰ βέβαια δὲν ὀθήκες δέν ἠμποροῦν νὰ πάρῃ ο' ἕνα σπαδί . . .

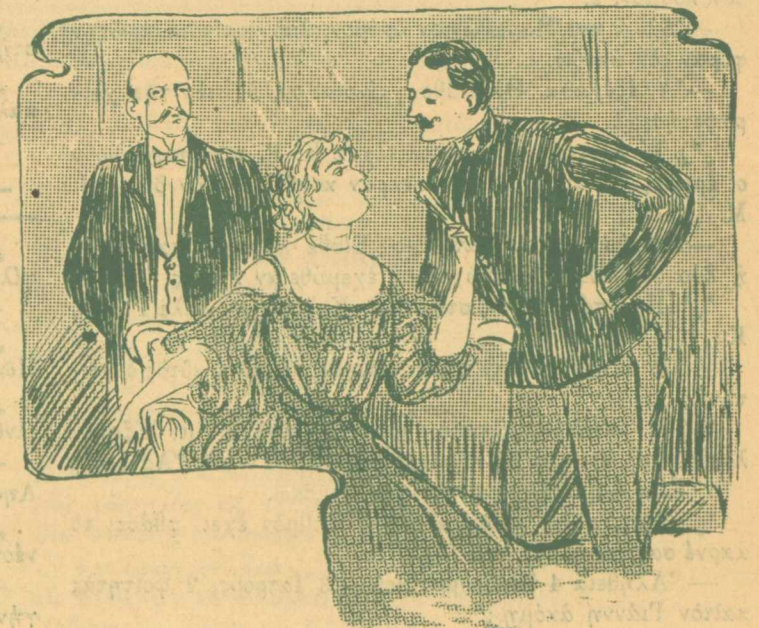
— Κύριε ἀνθυπολοχαγέ, τὰ γυμνάσια σὰς ἔκαμα φαίνεται πολὺ τολμηρόν.
— Ἐγώ, κυρία μου, δέν ὑποχωρῶ πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου.
— Καὶ ἂν εἰτίθετο εἰς τὸν δρόμον σας μία γυνή ;
— Ὡ, δὰ ἐπερνοῦσα ἐν ἀνάγκῃ και . . . ἀπὸ τὸ σῶμά της ! . . .

— Για να ιδῶ τὸ ρεβόλβερ σου ;
— Τὸ βλέπεις ; εἶνε τόσο μικρό, και ὁμως ξεύρεις τί δυνατὸ εἶνε : τραβᾷ ἔξ η φ ο ο ρ ἔ σ τ ἡ γ ρ α μ ἡ !

— Μὰ για να σοῦ εἰπῶ ! ἐκατάλαβες δι εἶσαι πολὺ περίεργος ; τί θέλεις τάχα να ιδῆς ;
— Πῶς ; δέν εἶσαι καμαριέρα 'στοῦ κ' Ταγματάρχῃ ;
— Ἐ! λοιπὸν ἔγώ εἰμαι ὁ καμαριέρης τοῦ ἐπιτεωρητοῦ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων.

— Καὶ πῶ ; ἐπεράσατε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας μου ; Μ' ἐνεθυμείσατε καθόλου ;
— Ὡ, ἐγώ ; . . . κάθε νύκτα ! . . .

ΕΚΕΙΝΟΣ. Προσέξαιτε, πουλί μου! μὴ προχωρήσητε πολὺ. Πιθανὸν νὰ γλυ-
στρήσητε καὶ δὴ πριγγῆτε.

— Δὲν φοβοῦμαι· δὴ μοῦ δώσετε οἱ εἷς ἓνα χέρι βοηθείας.

— Ἕνα χέρι μόνον; . . . Πολὺ λίγο.